

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเตา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตร โดยนำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา และความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง และปรับปรุงโดยการประมวลจากตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเตา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 48 คน และประเมินด้านความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่น ด้านการปฏิบัติที่ถูกต้องตามประเพณี และด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินผลงานนักเรียน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบที (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยที่ได้นำเสนอ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีวัฒนธรรมและจริยธรรมแห่งความเป็นไทยในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษา มีหน้าที่ จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ ในการบรรดหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน

สังคมและประเทศชาติ และการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะ สื่อสารกับชาวต่างชาติ และสร้างศักยภาพในการคิดและการงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะ ช่วยให้ผู้เรียนต่อภาษา ให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ จึงเน้นการจัดการ เรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตตามสถานการณ์จริงได้ ตลอดจนเพื่อการใช้ในชีวิตประจำวัน การได้เรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัว ซึ่งต้องเป็นไปตาม กระบวนการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่าการพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงสร้าง คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ เวลาเรียน แนวการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และแผนการจัดการ เรียนรู้ 5 แผน ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง SongKran Day แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง New Year's Day แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ชาย ผ้าเหลือง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คนทรงเจ้า และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง วันเพ็ญเดือนสิบสอง ส่วนการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง พบว่าหลักสูตรฉบับร่างมีค่า ดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 และมีความเหมาะสมในส่วนประกอบต่าง ๆ ในแผนการ จัดการเรียนรู้ และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านโครงสร้างหลักสูตร ด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง พบว่า มีการปรับปรุงแก้ไขระยะเวลาในการ ในการทดลองใช้หลักสูตรจาก 4 ชั่วโมง เป็น 5 ชั่วโมงและจาก 4 ชั่วโมงเป็น 6 ชั่วโมง

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร จากการนำหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนอง สะเตา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 48 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน พบว่านักเรียนสนใจและตั้งใจดี มีความรู้ความ เข้าใจประเพณีท้องถิ่นและภาษาอังกฤษที่ใช้ในหลักสูตร สามารถปฏิบัติตน ให้ข้อเสนอแนะ คิดวิเคราะห์ และให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับประเพณีท้องถิ่น

4. ผลการประเมินและการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้าน ความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องสมมติฐานการวิจัย ที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถบอกประวัติ ความสำคัญ ความหมาย การปฏิบัติตนที่ถูกต้อง ตามประเพณีท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษได้ เห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ และเห็นความสำคัญ ของประเพณีในท้องถิ่นที่ควรสืบสานและอนุรักษ์ให้อยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป และมีการปรับปรุงหลักสูตร

ในด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีการยืดหยุ่นระยะเวลาที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามประเพณีต่าง ๆ ที่จัดในท้องถิ่นตามสภาพจริง

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความรู้และความเข้าใจภาษาอังกฤษในประเพณีทั้ง 5 ประเพณี หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามประเพณี และมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น ซึ่งมีประเด็นนำมาอภิปรายผล ตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 ซึ่งมีความสอดคล้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีวัฒนธรรมและจริยธรรมแห่งความเป็นไทยในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในครั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2544 โดยเฉพาะมาตรา 27 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และมาตรา 27 วรรคสอง ให้สถานศึกษา มีหน้าที่ จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในการวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 13) และการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษา จึงเน้นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตตามสถานการณ์จริงได้ ซึ่งต้องเป็นไปตามกระบวนการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

2. การพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อให้ได้หลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจกับท้องถิ่น ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาข้อมูลจากขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพ ความต้องการเกี่ยวกับขอบข่ายเนื้อหาและแนว

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเดา โดยองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงสร้าง คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ เวลาเรียน แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดกรมวิชาการ (2540, หน้า 8-9) ระบุงค์ประกอบของหลักสูตรนั้นจะเกิด ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงการ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาของวิชา สื่อการเรียนการสอน วิธีการสอน การวัดผลและประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba 1962, p. 10) ที่ระบุว่าองค์ประกอบ ของหลักสูตรประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหาและประสบการณ์เรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตร ต้องมีการกำหนดองค์ประกอบ ดังกล่าวซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีองค์ประกอบดังนี้ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงสร้าง คุณภาพผู้เรียน สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา แนวทางการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เพราะการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย องค์ประกอบเหล่านี้เพื่อนำไปเป็นแนวทางสำหรับกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ทรงศรี หอมจันทร์ (2548, บทคัดย่อ) ว่า การดำเนินการวิจัย จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นมีส่วนร่วม ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหา สามารถปฏิบัติกิจกรรม และมีความพึงพอใจในบทเรียน

3. การทดลองใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองสะเดา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 48 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการเรียนประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเพณีท้องถิ่นในตำบลหนองสะเดา ทั้งในส่วนที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประเพณีการบวชพระ ประเพณีการขึ้นศาลตาเจ้าบ้าน และประเพณีวันลอยกระทง นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามวิธีทางและบริบทของโครงสร้างทางภาษา เนื่องจากนักเรียนได้เรียนในสิ่งที่ใกล้ตัว เป็นสภาพที่คุ้นเคย ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ประกอบกับเนื้อหาการเรียนรู้เป็นเรื่องแปลกใหม่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนทุกกิจกรรม ส่วนในภาคปฏิบัติ คือการทำบัตรอวยพรวันขึ้นปีใหม่และการทำกระทง นักเรียนสามารถทำผลงานออกมาได้อย่างสวยงาม มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปราโมทย์ จันทร์เรือง (2546, หน้า 11 – 12) ว่า ขอบข่ายของการเรียนรู้ 3 ด้านคือ ด้านพุทธิพิสัย เป็นทักษะที่

เกี่ยวข้องกับการระลึกได้หรือการจำได้ของความรู้และการพัฒนาความสามารถและทักษะทางด้านสติปัญญาเริ่มตั้งแต่ความสามารถในการจำไปจนถึงความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา ด้านจิตพิสัย เป็นทักษะที่เกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ หรือการยอมรับ หรือการปฏิเสธ โดยจะเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ อารมณ์ และคุณธรรมของบุคคล ต้องอาศัยการสร้างหรือปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นโดยเริ่มจากพฤติกรรมขั้นแรกที่ยังไปหาขั้นสุดท้าย ทักษะพิสัย เป็นทักษะที่เน้นไปในด้านประสาทสัมผัสของกล้ามเนื้อ หรือทักษะทางร่างกาย รวมถึงระดับความคล่องแคล่วของร่างกาย

4. การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียน มีคะแนนความรู้ ความเข้าใจในการเรียน เรื่องประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้หลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนคุ้นเคยกับประเพณีในท้องถิ่นทำให้เข้าใจภาษาอังกฤษได้ง่ายกว่าการเรียนตามปกติ และมีความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ ชีวรัตน์ สาลีประเสริฐ (2545, หน้า 3) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ อำเภออุทุมพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์โบราณสถานโบราณสถานโบราณวัตถุ อำเภออุทุมพรก่อนและหลังใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลที่เป็นเช่นนี้อาจเพราะว่า นักเรียนได้เรียนรู้จากหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น เนื้อหาและแหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งที่อยู่ในท้องถิ่น และเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ และมีภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้ กับนักเรียนเป็นบุคคลในท้องถิ่นทำให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ มีความคิดที่จะสืบสานและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามประเพณี ส่วนด้านผลงานของนักเรียน พบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มแต่ละคนสามารถจัดทำผลงาน ตอบคำถามและปฏิบัติตามใบกิจกรรม ใบความรู้ ในแผนกิจกรรม การเรียนการสอนได้ถูกต้องตามกระบวนการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่เน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ และความ สามารถของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2543, หน้า 21-22) เสนอแนวคิดว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียน สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และได้ลงมือด้วยการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง นับว่าเป็นสิ่งที่ดี นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้านความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนประเพณีท้องถิ่น สามารถปฏิบัติตนตามประเพณีได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่นได้ สมกับเป็นบุคคลในท้องถิ่นที่เรียนเรื่องในท้องถิ่นของตนเอง ทำให้เกิดความรัก ภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าและความ สำคัญของท้องถิ่นซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนา ในด้านการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียนสืบไป ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ ออสทริช(Oestreict, 2003, Abstract) พบว่าชาวเบอร์ลีชต้องการที่จะใส่หลักสูตรสังคมอย่างจำกัด ต้องการให้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติของชาวเบอร์ลีชช่วงก่อนเกิดลัทธิอาณานิคม ซึ่งเกี่ยวพันกับวัฒนธรรมในปัจจุบันและอนาคต เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของท้องถิ่นและประวัติของประเทศตนเอง และทำให้ประเทศพัฒนาได้ดี

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะแนวในการนำหลักสูตรไปใช้

เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบางชั่วโมง ผลงานของนักเรียนไม่สามารถทำเสร็จทันเวลาที่กำหนด ควรให้เวลานักเรียนในการจัดทำผลงานให้มากขึ้น ครูสามารถให้นักเรียนจัดทำผลงานในเวลาว่าง ช่วงพักกลางวัน หรือทำเป็นการบ้าน
2. ผลการวิจัย พบว่า ในการประเมินผลงานนักเรียนหากนำผลงานของแต่ละคนมาเปรียบเทียบกัน จะทำให้นักเรียนขาดกำลังใจ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำผลงานครั้งต่อไป ครูควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อการพัฒนาและความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ บางประการสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อกำหนดเป็นแนวทาง ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ และเข้าใจภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่น และความสำคัญของประเพณีในท้องถิ่น ดังนั้น ทางโรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ เรื่องประเพณีท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในช่วงชั้นที่ 2 และ 3 เพื่อเป็นการปลูกฝังนักเรียนให้เห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ความสำคัญของประเพณีท้องถิ่น
2. จากการวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องและเหมาะสมกับประเพณี เป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์ อภิปราย และแนะนำ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน ที่ถูกต้องกับประเพณีได้ ดังนั้น โรงเรียนควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาวิธีการเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับความสำคัญของประเพณีในท้องถิ่น และวิธีสืบสาน อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นให้อยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป สำหรับผู้สนใจที่จะสานต่อการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. ควรทำวิจัยในประเด็นอื่น ๆ ในท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนได้รับการเรียนไปแล้ว สามารถเรียนรู้ เข้าใจ และปฏิบัติตามประเพณีได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นควรทำการพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น ๆ ต่อยอดขึ้นไป
2. การพัฒนาหลักสูตรควรดูความเหมาะสมในสภาพของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น ว่ามีความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรประเภทใดที่สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียน
3. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรประเพณีท้องถิ่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป